

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حمید عطا

۲۸ جولای ۲۰۱۱

قومیت یا دشنة مسموم برای نابودی مردم

در جایی از این دنیای بزرگ اینترنت به موضوع رأی دهی برای اقوام در افغانستان برخوردم . تعجب کردم! مگر افغانستان مشکل اندکی داشت که قضیه اقوام !!! و قبائل !!!! را سر کشیدند !.

در تمام دنیا ، کشور ها متشکل از اقوام و ریشه های نژادی گوناگونی است (البته تا حدی ایسلند خیلی اندک)، شاید در زشت ترین تشکلات دولتی، قضیه اقوام رشد داده شود، که طبعا افغانستان به شمول تمام آنانی که پشتیبانی از این مفکوره منفور را می کنند در رده این زشتی- مقام بلند را از خود ساخته اند، مفکوره ای که مادر مصائب در یک کشور آنهم عقب افتیده می تواند باشد.

برای ما دیگران ؛ چه همسایه های نابکار که تازه به توسعه طلبی شروع کرده اند یا استعمار گران حرفه ئی که استعمار و چپاول کشور های کم توان جزء سیاست اصیل شان می باشد افروختن فتنه قومی و ... برای مقاصد خیلی زشت شان، را به راه انداخته اند.

وقتی قانون اساسی ما را می گویند که از قوانین اروپائی و امریکائی و عربی اقتباس کرده اند (که کار بدی هم نیست) چرا این نکته را از این قوانین بر نداشتند که باشندگان در این کشور ها همه باهم یکی اند، و نمی باید با ذکر چنین مفکوره ای مردم را به جان هم انداخت، مگر این زشت نیست که دنیا در حال تجمع به دور هم اند ولی ما در حالت تفکک و تجزیه؟!.

خوب ! اگر قبول نمایم که این پدیده شوم را اکنون جزء لاینفک قانون اساسی خود ساخته ایم ، پس چرا آنرا در چند قوم محدودی منحصر ساخته ایم؟ مگر همه باشندگان افغانستان در همین چند قوم و قبیله خلاصه می شوند ؟. هرگز نه !، در افغانستان تا هر اندازه ای که بخواهیم این قبر را نبش کنیم استخوان های پوسیده قومی و قبیله ئی را می توان یافت! . وقتی ما از چنین منطق تفرقه افکن پیروی می کنیم چگونه در افغانستانی که در اواسط قرن ۲۰ بیش از ۳۰ زبانی که مردم کم یا زیادی با آن تکلم می کردند رائج بود، می توان دیگران را به جز هفت - هشت قوم یاد شده به دور انداخت؟ مگر خود این تعدی و تجاوز بر آن اقوام خارج از این هفت و یا هشت قوم نیست ؟ ، اختلاف در زبان و حتی لهجه برای تمایز از همدیگر می تواند به سادگی مورد استفاده قرار گیرد و توسط حلقات و جهات بدخواه ما از این مجرا استفاده صورت گیرد.

چه کسی می تواند تضمین کند که در آینده فردی با پول های باد آورده و یا داده شده از سوی اجانب خفته در کمین این خطه ، سر بلند نکرده و اقامه دعوا برای به رسمیت شناختن قومیت جدیدی را نکند؟ مگر شگفتن قومیت جدیدی به نام {بیات} که در لست رأی دهی در فیسبوک و شاید جاهای دیگر گذاشته شده است نمی تواند شاهد این مدعا شود؟ مگر نه این است که اضافه شدن قوم بیات ، به خاطر گل روی آقای انجنیر احسان الله بیات (تاجر و سرمایه داری که اقلاً من بیخبر و غافل در این عمر بیش از نیم قرن خود برای بار اول و بعد از این که افغانستان به نام قانون؟! نه دربی داشت و نه دیواری)، درج این لیست شده است؟، همانگونه که برای خود محترم انجنیر احسان الله بیات در مجلس سنا چوکی گذاشتند!.

ما که برای هر درس خوانده و حامل یک یا چند شهادتنامه روشنفکر می گوئیم (و خیلی نابه جا، بلکه برای این گونه مردم تنها صفت تحصیلکرده را باید داد، چون بسا انسانهای بی سوادى اند که روشنفکر اند در مقابل بسا تحصیلکرده های سیاه فکر!) ، مگر همین روشنفکران سیاه دست نیستند که ملت ما را و چه بسا که به خاطر اغیار در برابرهمدیگر قرار دادند؟، و هم همینها بودند که این سم قاتل را در میان قانون اساسی و سرود ملی جادادند. در این پروسه تفرقه افکنانه که دهقان و مالدار و دهاتی و... بیسواد ما سهم نداشتند ، این تفرقه ها را بعضی از همین تحصیلکرده های ... در میان مردم انداختند و رشد دادند و با حک کردن آن در قانون اساسی این قضیه را رنگ تقدس کاذب هم دادند، و باز هم در آینده از میان همین قماش مردم کسانی برخوانند خاست که مردم ما را در دائره شوم دیگری سرگردان سازند.

اگر به همسایه های خود نظری اندازیم می بینیم که هرکدام آنها بیشتر از ما همچو لحاف قورمه ئی ، متشکل از انواع مختلف قومی و نژادی می باشند ، و خوب می دانیم که در این تفرقه افکنی ها دست این همسایه های دو رنگ و دو رو تا شانه دخیل است. اینها که برای اقوام در کشور ما تب و تلاش دارند چرا در کشور های خودشان از این اصل پیروی نمی کنند؟ . برای آنها این مسائل کاریست ضد وحدت ملی!، اما برای ما علنی یا زیر پرده پرچم قومیت و طائفه را ما بلند نگه می دارند. آنها اگر این کار را به خاطر مصالح خودشان می کنند ، پس ما چرا خود را فدای مصالح آنان می کنیم؟.

چرا هر وقت و نا وقت ما این میخ زهر الود را بر جسم کشور خود میکوبیم ؟ .

یادداشت:

جا دارد ضمن تأیید نظر همکار گرامی ما آقای "حمید عطا"، به عرض ایشان برسانیم، که موجودیت اقوام و ملیت های مختلف در کشوری مانند افغانستان، همان طوری که استاد سخن آقای "معروفی" با زیبایی خاصی بیان داشته اند، می تواند به کشور حیثیت "گلستان اقوام" را ببخشد، گلستانی که زیبایی و جذابیت آن در تنوع و تکثر گلهای متعدد می باشد. بدبختی زمانی به وجود می آید که کس و یا کسانی به مثابه باغبانان ناخواسته بخواهند گلی را هرچند هم زیبا، به بهای نابودی سایر گلهای پرورش دهند.

روشن است که در چنان حالتی صرف نظر از آن که تطاول در امر طبیعت چه بسا باعث خشکیدن آن گل مورد نظر نیز گردد، چیزی به نام گلستان باقی نخواهد ماند. گلستانی که هریک از گلهای به علاوه زیبایی ذاتی، در ترکیب خویش زیبایی دیگری را نمایان می سازند.

اداره پورتال